

27. 8. 2008

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Reorganizace v kostce

Reorganizace jako jeden ze způsobů řešení úpadku se v české právní úpravě objevuje od 1. ledna 2008, kdy nabyl účinnosti zákon č. [56/2008](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), v platném znění. Co si máme pod procesem reorganizace představit, nám ve stručnosti říká insolvenční zákon v § 316 odst. 1, dle něž se „reorganizací rozumí zpravidla postupné uspokojování pohledávek věřitelů při zachování provozu dlužníkovy podniku, zajištěné opatřeními k ozdravení hospodaření tohoto podniku podle insolvenčním soudem schváleného reorganizačního plánu s průběžnou kontrolou jeho plnění ze strany věřitelů.“ Tato základní charakteristika je pak podrobněji rozvedena v následujících ustanoveních insolvenčního zákona. Z výše uvedeného vyplývá, že reorganizace není zaměřena na rozprodání dlužníkovy majetku a jeho následnou likvidaci (narozdíl od konkurzu), ale naopak na zachování provozu dlužníkovy podniku, jehož hodnota jako funkčního celku je vyšší než součet hodnot jednotlivých aktiv, čímž je zajištěn následně vyšší výnos pro věřitele.

WEINHOLD LEGAL

Reorganizace je v zásadě přípustná pro dlužníky, jejichž celkový obrat za poslední účetní období dosáhl alespoň 100 000 000 Kč, nebo kteří zaměstnávají nejméně 100 zaměstnanců v pracovním poměru. Dlužníci, kteří tato kritéria nesplňují, mohou reorganizaci podstoupit v případě, že předloží insolvenčnímu soudu současně s insolvenčním návrhem, nebo nejpozději do 15 dnů po rozhodnutí o úpadku reorganizační plán schválený alespoň polovinou všech zajištěných věřitelů (počítanou podle výše jejich pohledávek) a alespoň polovinou všech nezajištěných věřitelů (počítanou podle stejných pravidel). Návrh na povolení reorganizace je oprávněn podat jak dlužník, tak některý z přihlášených věřitelů, navrhovatel však musí být v dobré víře, že jsou nebo budou splněny všechny podmínky pro schválení reorganizačního plánu. Návrh lze podat nejpozději do 10 dnů před první schůzí věřitelů, která se koná po rozhodnutí o úpadku (dlužník podávající insolvenční návrh pro hrozící úpadek tak může učinit nejpozději do rozhodnutí o úpadku), a musí obsahovat zejména informaci o způsobu navrhované reorganizace (tímto údajem však není předkladatel návrhu ani osoby sestavující reorganizační plán vázány). Dlužník navíc musí v návrhu uvést jemu známé údaje o kapitálové struktuře a majetku osob dlužníka ovládajících nebo s ním tvořících koncern a připojit seznam majetku a závazků. Osoba předkládající návrh na povolení reorganizace jej může vzít zpět do doby rozhodnutí o tomto návrhu insolvenčním soudem. Návrh předkládaný věřitelem musí schválit schůze věřitelů, a to po zprávě insolvenčního správce o hospodářské situaci dlužníka. Pokud je navíc návrh schválen na schůzi věřitelů alespoň polovinou všech přítomných zajištěných věřitelů a alespoň polovinou všech přítomných nezajištěných věřitelů, nebo nejméně 90% přítomných věřitelů (počítáno vždy dle výše jejich pohledávek), je insolvenční soud tímto rozhodnutím vázán. S rozhodnutím o schválení reorganizace soud současně rozhodne o ustanovení znalce pro účely ocenění majetkové podstaty.

Právní mocí soudního rozhodnutí o povolení reorganizace se ruší předchozí omezení dispozičních oprávnění dlužníka, insolvenční soud ovšem může zakázat dlužníku nakládání s majetkovou podstatou nebo jeho oprávnění ve stanoveném rozsahu omezit. Právní úkony, jejichž důsledkem se významně změní hodnota majetkové podstaty, postavení věřitelů či míra jejich uspokojení, může

dlužník činit jen se souhlasem věřitelského výboru.

Samotná reorganizace je prováděna na základě reorganizačního plánu, který dle § 338 odst. 1 insolvenčního zákona vymezuje právní postavení osob dotčených schválenou reorganizací na základě opatření sledujících ozdravení provozu dlužníkovy podniku a uspořádání vzájemných vztahů mezi dlužníkem a jeho věřiteli. Insolvenční plán se předkládá ke schválení insolvenčnímu soudu a musí obsahovat zejména rozdělení věřitelů do jednotlivých skupin (v každé skupině by měli být věřitelé se zásadně shodným právním postavením a hospodářskými zájmy) pro potřeby hlasování věřitelů o přijetí reorganizačního plánu, způsob reorganizace (insolvenční zákon uvádí jako možné příklady reorganizačních opatření restrukturalizaci pohledávek věřitelů, prodej celé majetkové podstaty nebo dlužníkovy podniku nebo jejich částí, vydání dlužníkových aktiv věřitelům nebo fúzi dlužníka), opatření k plnění plánu (zejména pokud jde o oprávnění k nakládání s majetkovou podstatou), podmínky pro pokračování provozu dlužníkovy podniku, osoby podílející se na financování reorganizačního plánu a v neposlední řadě také informaci o tom, zda a jaké závazky vůči věřitelům bude mít dlužník po skončení reorganizace.

Předkladatel reorganizačního plánu je povinen zpracovat zprávu o tomto plánu a po jejím schválení insolvenčním soudem ji předložit věřitelům nejpozději 15 dnů před schůzí věřitelů schvalující reorganizační plán. Podrobnější obsahové náležitosti této zprávy obsahuje prováděcí právní předpis. Pokud je plán schválen všemi skupinami věřitelů, schválí jej insolvenční soud za předpokladu, že jsou splněny další podmínky stanovené v insolvenčním zákoně (zejména, že plánem není sledován nepoctivý záměr a dále že každý věřitel podle něj získá plnění v hodnotě stejné nebo vyšší než v jaké by jej obdržel v případě prohlášení konkurzu na majetek dlužníka). V případě, že plán schválí alespoň jedna skupina věřitelů, může soud takovýto plán schválit pouze, pokud plán zajišťuje rovné zacházení s každou zjištěnou pohledávkou v rámci každé skupiny věřitelů odmítající plán, plán je ke každé takovéto skupině spravedlivý a lze-li důvodně předpokládat, že realizace plánu nepovede k dalšímu úpadku nebo likvidaci dlužníka (ledaže s likvidací plán počítá). Soud reorganizační plán zamítne, pokud jej neschválí žádná skupina věřitelů.

Přednostní právo k sestavení reorganizačního plánu má dlužník, a to i v případě, že návrh na povolení reorganizace předložil některý z přihlášených věřitelů. K předložení plánu mu insolvenční zákon poskytuje lhůtu 120 dnů od povolení reorganizace (tuto lhůtu může soud o dalších 120 dnů prodloužit). Rozhodnutí soudu o schválení plánu je závazné pro všechny účastníky insolvenčního řízení a další osoby, jejichž práva a povinnosti jsou plánem dotčeny.

Od účinnosti reorganizačního plánu je dlužník oprávněn nakládat s majetkovou podstatou, přičemž reorganizační plán může takovéto oprávnění omezit ve prospěch jiných osob. Dohled nad činností dlužníka vykonává při provádění plánu insolvenční správce, který pravidelně (nejméně jednou za tři měsíce) informuje soud a věřitelský výbor. Insolvenční zákon také dává věřitelskému výboru možnost určit si, že některé právní úkony zásadního významu může dlužník uskutečnit jen s jeho předběžným souhlasem. Nejvýznamnější účinky spojené s nabytím účinnosti reorganizačního plánu jsou stanoveny v § 356 insolvenčního zákona. V souladu s tímto ustanovením zanikají účinností plánu práva všech věřitelů vůči dlužníkovi a za věřitele se od tohoto okamžiku považují pouze osoby uvedené v plánu za podmínek tam stanovených. Rovněž tak zanikají práva třetích osob k majetku náležejícímu do majetkové podstaty a tato práva vznikají osobám uvedeným v plánu.

Rozhodnutí o schválení insolvenčního plánu soud zruší do 6 měsíců od jeho účinnosti v případě, že některému věřiteli byly poskytnuty zvláštní výhody bez souhlasu ostatních věřitelů, nebo pokud bylo schválení plánu dosaženo podvodným způsobem. Insolvenční soud také rozhodne o přeměně reorganizace v konkurz (pokud již nebyl plán v podstatných bodech splněn) zejména v případech, kdy dlužník, jehož návrh na povolení reorganizace byl schválen, navrhl tuto přeměnu, oprávněná osoba nesestaví ve lhůtě plán nebo předložený plán vezme zpět, nebo v případě, kdy při realizaci

reorganizačního plánu dlužník neplní své podstatné povinnosti. V případě úspěšného splnění reorganizačního plánu nebo jeho podstatných částí je reorganizace ukončena rozhodnutím soudu.

Insolvenční zákon přináší s reorganizací nové možnosti jak věřitelům, tak dlužníkovi, přičemž zejména jejich aktivní úloha je v rámci tohoto způsobu řešení úpadku klíčová. Lze však říci, že reorganizace je technicky a časově poměrně náročný proces vyžadující široký konsenzus všech zúčastněných stran. Je možné proto očekávat, že konkurz jako standardní způsob řešení dlužníkovy úpadku bude i nadále převládající formou.

Martin Špička
[WEINHOLD LEGAL](#)

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Byznys a paragrafy, díl 35: Ručení za dluhy z podnikání u OSVČ a s.r.o.](#)
- [Holdingové struktury a odpovědnost mateřské společnosti](#)
- [Pokuta 32 mil. EUR pro Dacia/Renault - evropské soutěžní úřady tvrdě došlapují na no-poaching. Měla by Vaše společnost být na pozoru?](#)
- [Právo společníka na informace v s. r. o.: silný nástroj kontroly, ale ne bez hranic](#)
- [Kupní smlouva k nemovité věci bez určení kupní ceny: Nejvyšší soud koriguje katastrální praxi](#)
- [Společnost s podíly 50:50 - právní rizika patových situací a jejich smluvní řešení](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 34: Jednání za společnost - prokura](#)
- [Jak nastavit smlouvy s dodavateli podle nové právní úpravy kybernetické bezpečnosti?](#)
- [Jak soutěžní právo reaguje na pohlcování startupů technologickými giganty aneb fenomén vražedných akvizic](#)
- [Žaloba na fair exit vůči společníkům s. r. o. jednajícím ve shodě](#)
- [Reklamace vad stavby](#)